

תת"ע 1641/03/14 - מדינת ישראל נגד דוד חכמוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1641-03-14 מדינת ישראל נ' דוד חכמוב
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד חכמוב

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים אודיע כי מצאתי לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו.

1. נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו ביצוע עבירה של נהיגה תוך שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.
2. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הדוח מר אנדי קוץ. עד התביעה ציין בדוח כי בעת הרלוונטית נסע על קטנוע משטרתי ברחוב ז'בוטינסקי רמת גן בנתיב הנסיעה השני מימין כאשר הבחין ברכב הנאשם נוסע משמאלו. כאשר כלי הרכב נסעו בצמוד זה לזה הבחין עורך הדוח כי הנאשם מחזיק בידו הימנית מול גופו, בחלקו הימני של ההגה, מכשיר טלפון נייד בצבע שחור תוך שמבטו של הנאשם מופנה למכשיר. כאשר הורה עד התביעה לנאשם לעצור שוב מצא כי הנאשם אוחז טלפון נייד בידו. תגובת הנאשם לדוח הייתה " **אני לא דיברתי. אני רק הסתכלתי על המכשיר בחסות הרמזור שם ראית אותי עם הטלפון. הרמתי אותו כשהפך לירוק והנחתי אותו ונסעתי וראיתי אותך שסימנת אותי (!) לעצור.**"
3. בעדותו במסגרת פרשת ההגנה לא חלק הנאשם על רשמיו של עד התביעה לפיהם אחז בטלפון נייד. טענתו הייתה כי אחז בטלפון הנייד בעת עמידה ברמזור ועל כן לא היה ניתן לבצע את אכיפת העבירה נגדו. כאשר הרמזור התחלף לירוק הניח הנאשם את מכשיר הטלפון והמשיך בנסיעה עד לנקודה בה נעצר על ידי עד התביעה כאשר את ההחזקה במכשיר הטלפון בעת הגעתו של עד התביעה אל רכבו הסביר הנאשם בכך שהתקשר לשוחח ולהודיע כי יתעכב עקב מתן הדוח.

דין והכרעה

4. גדר המחלוקת במקרה זה היא האם בעת שהנאשם היה בנסיעה עם רכבו הוא אחז בטלפון. גרסתו של עד התביעה בעניין זה הייתה ברורה ומפורטת. עם זאת, הנאשם העיד כי לא נסע תוך אחיזת הטלפון אלא הניח אותו בעת הנסיעה ואחז בו רק בעת שהרמזור היה אדום. בנסיבות מקרה זה בה חזר הנאשם על הגרסה שמסר לעד התביעה בעת רישום הדוח וגרסה זו עמדה במבחן החקירה הנגדית. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי ניתן להשתית על גרסת עד התביעה - שהינה עדות יחידה - קביעה לפיה הנאשם נהג תוך כדי שימוש בטלפון.

5. זאת ועוד: עד התביעה הבחין על פי הרישום בדוח בנאשם כשהוא מחזיק בטלפון תוך כדי נסיעה ומתבונן בו. הא ותו לא. בעפ"ת (ת"א) 9847-04-13 **ברין נ' מ"י** (לא פורסם) נקבע כי האיסור בתקנה 28 (ב) לת"ת " ... הוא להשתמש בטלפון, כלומר לדבר בו, לשלוח ולקרוא מסרונים, לשחק בו, או אף להשתמש באפליקציות כגון **G.P.S, אך לא לשאתו בלבד**". (הדגשה הוספה). במקרה שלפנינו לא עולה מגרסתו של עד התביעה כי הנאשם עשה עם הטלפון דבר מה נוסף מעבר להחזקה גרידא. נמצא כי גם אילו ניתן היה לקבל במלואה את גרסת עד התביעה, עדיין לא היה מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של שימוש בטלפון תוך תנועת הרכב בניגוד לתקנה 28 (ב) לת"ת. עד התביעה בהגינותו לא ציין דבר בדוח המתקשר לשימוש זה או אחר במכשיר, מעבר להחזקה ולא הוסיף דבר בעדותו מעבר לאמור בדוח.

5. מכיוון שלא ניתן להעדיף באופן נחרץ וחד משמעי את גרסת עד התביעה על פני גרסת הנאשם בסוגיית החזקת הטלפון בעת תנועת הרכב, לא מצאתי כי הונחה תשתית ראייתית להרשעת הנאשם בעבירות אחרות או נוספות כעולה מן העובדות שהוכחו במשפט.

6. סוף דבר, אני מזכה את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 12 נובמבר 2014 במעמד הצדדים